

FAALİYET RAPORU

Faaliyet	Kaletepe Kuzey-Batı Sırtı						
Faaliyet Tarihi	2012.02.04-05	Yeri	Aladağlar-Niğde	Süresi	11 saat	Türü	C1 Duvar
Güzergâh	Sarı Memet yurdu(kamp)-Zirve-kamp						
Kat Edilen Yol				Alınan İrtifa	~130mt		
Katılımcılar	1	Yahya Varlı	8				
	2	Taha Akkuş	9				
	3		10				
	4		11				
	5		12				
	6		13				
	7		14				
Kullanılan Kamp Mlz.	Çadır, ocak, tulum, mat						
Kullanılan Teknik Mlz.	1 set takoz, 1 set friend, 1 set mikro friend, 10 sikke, 4 buz kazması, 2 krampon, 2 nutkey, 1 ikiz ip, farklı uzunlukta 10-11 perlon ve pursik ipi						
Kullanılan Kişisel Mlz.	Emniyet kolonu, hedik, kask, telsiz						
Yiyecek	Tırmanış esnasında: 250gr kuruyemiş, 2 çikolata, 2lt su.						
Rota Bilgisi	Kamp Alanı	Sarı Memet yurdu (1700mt)					
	Su kaynağı	Çeşme					
	Tehlikeler	Taş düşmesi,					
	Hava	Açık ve rüzgarsız, soğuk (gölgede 0'a yakın)					
	Zemin	Yaklaşım ve rota boyunca toz kar			Zorluk Derecesi	III+ / IV+ Kaya tırmanışı	
Sarımemet kamp alanından Doğu istikametinde bakıldığında Cıngıllıbeşik dağının GüneyBatı sırtından bir bel ile ayrılan Kaletepe'nin Tunç Fındık'ın 50 rota kitabındaki KuzeyBatı Sırtı rotası takip edilmiştir (Resim 1).							

FAALİYET RAPORU

Rota Çizimi

Resim 1, Kamp alanından rota görünümü

Gps Bilgileri

-

Hedeflenen Zaman

8 saat

Harcanan Zaman

10,5 saat

Faaliyet Programı

1.gün	Hava Durumu	Açık, rüzgarsız	2.gün	Hava Durumu	Açık, rüzgarsız
9.00	Niğde'ye varış		5.00	Kamptan hareket	
14.00	Kamp alanına varış		7.20	Rota dibi	
15-17.00	Sarımemet vadi girişinde antrenman		7.50	Rotaya giriş	
22.00	Yatış		15.05	Zirve	
			16.40	Kamp	

ULAŞIM

İstanbul-Niğde otobüs – Çamardı minibüsü ile Çukurbağ köyü - kamp alanına jeep ile. Dönüş aynı vasıtalarla.

FAALİYET RAPORU

AYRINTILAR

Haftalar öncesinden 6-7 kişi ile başlayan kış tırmanış planlarımız iki kişilik bir ekip olarak Niğde yollarına düşmemizle son buldu. Planladığımız Karasay Güney rotasında çığ riski olasılığına karşın yanımıza teknik malzemeleri de almış, Karasay'dan vazgeçersek Kaletepe Kuzey'i denemeye karar vermiştik. Köyde ve kamp alanında rastladığımız Bursa'lı ve Ankara'lı tırmanıcılar sıcak geçen geceler nedeniyle bataklıkta yaklaşım zorluğu ve çığ riski uyarısı yapınca Karasay'dan vazgeçerek Kaletepe Kuzey'i denemeye karar verdik. Daha önce kışın duvar tecrübemiz olmadığından ilk günü Sarımemetlerin arkasındaki kayalarda antrenmanla geçirdik. Gözümüze kestirdiğimiz III/III+'lık, 2-3 ip boyluk hattı 2 saatte bitiremeyip işin zorluğunu kavrayınca, ertesi günkü rotamızı bu kez en zor yeri IV+ kaya tırmanışı gerektiren, dağda ilk geleneksel tırmanış tecrübemizi edindiğimiz ve oldukça iyi bildiğimiz, Kuzey rotasından daha da kısa olan Kuzeybatı Sirt rotasına çevirdik.

İlk gün: Isınma (!)

Mevsimine göre çok da soğuk olmayan, güneşli ve rüzgarsız havada kampı kurduğumuz Sarımemetlerin kuzeye bakan yüzündeki geniş kulvarın sağında uygun gördüğümüz bir hatda (**Resim 2, 3**) öğleden sonra saat 3 civarı tırmanmaya başladık. Toz kar ve soğuk kayalar yüzünden buz kazmaları ile tırmanarak ikinci ip boyunu tamamlamaya yaklaşırken hava kararmadan düzlüğe çıkamayacağımızı anlayarak inişe geçmeye karar verdik. İki ip boyu iniş ile vadiye indiğimizde saat 5'i geçmiş, hava kararmıştı.

Hedefe ulaşmasak da antrenman, ıslak eldivenlerle toz karda ve soğuk kayada kazma ve kramponlarla kaya tırmanma konusunda yeterli tecrübemiz olmadığını ve planladığımız faaliyeti yapamayacağımızı göstermiş, yani işe yaramıştı. Bu nedenle Kuzey rotasından vazgeçip Kuzeybatı'da karar kıldık.

Resim 2, Antrenman için tırmanılan hat

Resim 3, Sarımemetlerde mix tırmanış oyunu

İkinci gün: yüzleşme

Yaklaşım

5 Şubat sabahı saat 5'te Sarımemetlerden ayrılıp Mangırcı vadisinin orman içinde ilerleyen patikasından Kaletepe sırtına doğru sola yönelerek sırtın ortalarına denk gelen belirgin V şeklinin ucunu hedefleyerek bataklıkta yükseldik. Kamptan yola çıkarken yazın 45-50dk'da vardığımız rota dibine toz kar nedeniyle 6.30'da varabileceğimizi düşünmüştük ancak hediklerle bile yer yer bele kadar batarak ilerlediğimizden rotaya yaklaşımımız yaklaşık 2,5 saat sürmüştü. Yarım saatlik bir hazırlık sonrası ilk ip boyuna girdik.

Resim 4, Yaklaşım

I. İp Boyu (III+;20mt)

Yazın bir kısmını emniyetsiz geçtiğimiz bu etabı bir friend ile istasyon kurup ağaca ara emniyet takarak geçtik. Kısa bir kaya etabından sonra karla kaplı bir etap yine kayalarda son buluyor. Rota yazın görüldüğünden çok farklı. Yazın tırmandığımız slop kaya etabı karla kaplı idi ve biz biraz solundan geçerek ikinci ve en zor ip boyunun altına geldik.

İstasyonu kurup II. İp boyuna girmeye hazırlanırken saat 9 olmuştu. Yavaşlık ve geç kalıyorduk ama önceliğimiz emniyet olduğundan acele etmedik.

FAALİYET RAPORU

Resim 5, I. İp boyu

II. İp Boyu (IV+; 20mt)

Zaten küçük ve az olup hiç güneş de almadığından en fazla 10-15sn tutunabilecek kadar soğuk tutamaklardan kazmalarla yararlanarak tırmanmayı denediğimiz bu baca, bizi bir hayli –1 saatten fazla- uğraştırdı. Toz kar olduğundan tırmanış miks değil, tamamen dry tooling şeklinde devam etti. Çatlağa yerleştirdiğim kazmalardan birinin yerinden çıkmasıyla 4-5mt bir düşüş yaşayarak 2 numara küçük takozun çekerini de test etme şansı bulduğumuz bu ip boyunu bacadan çıktıktan sonra sola doğru devam eden setin ortalarında sonlandırdık (takozu çıkaramadık ve rotada bıraktık). Ara emniyetlerde friend ve takoz, istasyonda bir sikke ve friend tercih ettik. Bu ve bundan sonraki zor etaplarda içinde hedikleri de taşıdığımız çantaları tırmanmayı çok zorlaştıracığından, vakit kaybı pahasına yukarı çektik.

Resim 6, II. İp boyu, baca

III. İp Boyu (IV; 30mt)

Setten sola doğru devam edip 2-3 metrelik kaya bandını aşarak yazın otları şimdi ise derin toz karla kaplı sette 7-8mt ilerleyerek birbirine paralel iki çatlak hattı olan Sikket baba diye anılan kaya kütesinin altına geldik. Soldaki hattın IV, sağdaki ise IV+/V derece olduğunu bildiğimizden hemen (!) soldan devam ettik. Kaya dipleri tamamen toz karla kaplı olduğundan hem bastığımız yerde ne olduğuna emin olamayıp ihtiyatlı hareket etmemiz hem de emniyet noktası bulmak için önce karı temizlemek gerektiğinden burada da bir hayli vakit kaybettik. Sırta çıkıp rotaya girdiğimizden 5 saat sonra ilk kez güneşle buluştüğümüzde saat 12'yi geçiyordu. Uzun beklemeler yüzünden üşüyen bedenleri ısıtıp karda ıslanan eldivenlerimizi kurutmak için kısa bir mola verdik.

FAALİYET RAPORU

Resim 7, III. İp boyunda, paralel çatlaklar öncesi, aşağıda solda istasyon ve batıdan rotaya yaklaşım izleri

IV. İp Boyu (III; 15mt)

Yaz tırmanışında böyle bir ip boyu yok. Biz de zor yerleri geçtiğimizi düşünerek hareketli emniyetle devam edecek şekilde hazırlanıyoruz. Ancak, otlu bir set üstünde en fazla kayalara tutunarak geçilebilen, çoğu ekibin de bu noktadan itibaren serbest tırmandığı bundan sonraki etapların en kolay yerini, kaya dibindeki dize/bele kadar kar içerisinde basacak yer ararken, ellerin de bir yandan ıslaklık ve soğukla imtihan olup bir yandan da emniyet noktası aramaktan tutmaz olması sonucu 40.dk'da iki friendle istasyon kurarak sonlandırıyor ve ipi Yahya'ya devrediyorum.

Resim 8, III. İp boyu sonunda

FAALİYET RAPORU

Resim 9, IV. İp boyu, yan geçiş

Resim 10, IV., V. Ve VI. İp boyları

FAALİYET RAPORU

V. İp Boyu (III+, IV-; 30mt)

Yazın III+ olan bu etabı da bahsedilen zorluklar nedeniyle ancak iki ara emniyetle bir saatten fazla sürede zorlukla geçiyoruz. Güneş birkaç metre ötemizi ısıtırken gölgede titriyor ve artık dönüş otobüsünü yakalayamazsak ne yapacağımızı planlıyoruz (14:50). Orjinal rota çıktığımız setten sola doğru dar ve boşluklu (kuzey yüzündeki geniş kar kulvarının en üst kısmı) ama emniyetli bir setten sola doğru yan geçişle devam ederken bu set ve emniyet noktaları tamamen karla kaplı olduğundan riske girmeyip sağ yanına istasyon kurduğumuz 7-8mt'lik küçük kulemsi kütlenin arkasından dolaşıp sola devam ederek zirveye ulaşmaya karar veriyoruz (**Resim 10**).

VI. İp Boyu (II+; 20mt)

Güneşle eriyen ıslak karlı hafif rampada yavaşça ilerleyerek zirve platosuna varıyoruz (15.05).

Resim 11, Zirve. Sağdan kuvvetli rüzgar...

İniş

40dk'lık toparlanma ve dinlenme sonrası hedikleri takarak inişe geçtik (15:45) ve 16.40'da kampa vardık.

FAALİYET RAPORU

Resim 12, İniş yolunda

17.30 köy minibüsünü yakalamak için DSKK'dan Bora'ların da yardımıyla kampı 15dk'da toplayarak yola çıktık ve sonunda yetişerek İstanbul otobüsünü de yakalayabildik (Teşekkürler Bora ve Arif).

Resim 13, Kamp ve ünlü bir dağcının tabiriyle “Çoğu insanın evlerinde tablolarını süslerken bizim içinde bulunduğumuz” manzara

Öneriler

Kış duvar tırmanışı planlanıyorsa antrenmanını gerçek koşullarda, yani kar altında ve soğukta yapmakta fayda var. Rota kar altında tamamen farklı olduğundan karşılaşılabilecek zorlukların da tamamen farklı olabileceğini gördük. Bunun yanında rota bulma sıkıntısı da yaşanır risk katlanacaktır. Bu yüzden kışın duvar tırmanışında çok tecrübeli olmayan bir tırmanıcının yazın çıkmadığı veya bilmediği bir rotaya girmemesi fikri bize mantıklı geliyor. Rotanın nasıl devam ettiğini bilmiyor olsaydık muhtemelen saat 14'den sonra inişe geçecektik.

Hemen ısladığı için yedek eldiven ve emniyetçi için kaz tüyü mont vb. faydalı olacaktır. Sıcak içecek de alınmalı.

Taha Akkuş
İstanbul, 2012

FAALİYET RAPORU